

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Az utcai órákat eltünteti és télre az állatkertbe invitálja a közönséget a fővárosi hirdető vállalat*

Forrás: *Bónai újság*

Bp
(Hely)

1924. 10. 14.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

659. 1

Hely

Idő

"1927"

Helyszám

Az utcai órákat eltünteti és télre az állatkertbe invitálja a közönséget a fővárosi hirdető vállalat

Rengeteg a panasz a plakátok elhelyezése, ellenőrzése és izléstelen csoportosítása miatt — Világvárosi fejlődésünkhöz kell igazodni a reklámnak is

(Saját tudósítónkól.) Ma már a külföldön is közismert, hogy Európának északnyugatról délkelet felé irányuló vonalán Budapest zárja le a világvárosok sorozatát. Budapest világváros! — ez a jelszó serkentette mindazokat, akik a nagy magyar modern metropolis ki-

építésén fáradoztak és ennek a jelszónak a jegyében folyik ma is a fáradhatatlan, szünet nélküli munka. — Nem kétséges, hogy az illetékes tényezőket ebben a törekvésükben mindenkinek támogatni kellene, — még a székesfővárosi hirdetővállalatnak is.

A fővárosi hirdetői üzem nem tud vagy nem akar beleilleszkedni abba a szerepébe, hogy neki is mindent el kell követni Budapest világvárosi mivoltja érdekében.

A hirdetővállalat működése a nagyközönség szemeláttára bonyolódik le nap-nap után és ezért nem nehéz megállapítani, hogy a hirdetővállalat munkássága dicséret jelzőt aligha érdemel. Valahol nagy hibának kell lenni a hirdetővállalat szervezetében, mert csak így lehet megmagyarázni azt a rendszertelenséget, izléstelenséget és zűrzavart, amelyek az

utcai hirdetések kapcsán megnyilvánulnak.

Budapest mindenben nemes versenyt folytat a nyugateurópai világvárosokkal és így csak

természetes volna, hogy az utcai hirdetések tekintetében is kövesse el mindazt, amit London, Páris, Bécs és Berlin a hirdetések területén előtár.

Akinek módjában volt látni az Old Bond-streetet, a Boulevard des Italiens, a Ring vagy a Leipziger-strasse plakátokkal túltömött oszlopait, az kétségszerűen állapíthatja meg, hogy a budapesti hirdetőoszlopok nélkülöznek az utcai hirdetésnek első és elmaradhatatlan követelményét:

az izléses és praktikus összeállítást.

A világvárosok nagy utcáin lebilincseli a szemlélőt a plakátok nagyszerű csoportosítása, míg Budapesten már messziről kiabál az észszerűtlen túlzásfoltosság. Külföldön tömegek bámulják a feltűnően elhelyezett plakátokat, Budapesten a legtrikább esetben vesz magának fáradságot valaki, hogy a hirdető oszlopok dzsungeljében eligazodni akarjon. A külföldi nagyvárosok hasonló intézményei útmu-

tatással, tanáccsal, ügyes szövegekkel és ötletekkel támogatják a hirdető feleket, míg a székesfővárosi hirdető vállalat irodájában csak arra fektetik a főszílyt, hogy a hirdetői tarifák pontos kiszámítása körül hiba ne történjék.

Ez a bokros tevékenység meríti ki a hirdetői vállalat minden energiáját, koncepcióját és így csak természetes, hogy nem vesznek tudomást az idő változásáról sem.

Budapest közönségének balsorsánul jutott, hogy

az utcai órák

felállítása és rendbentartása is a hirdetői vállalat feladatkörébe tartozik. Az utcai órák Budapesten hallatlan népszerűségre tettek szert. A kabarék ötletes tréfacsinálói azelőtt sokat évődtek az össze-vissza járó órákkal, de ez az állapot örvendetesen megváltozott, s az utóbbi időkben valóban nagy kényelmet jelentettek a jól járó villanyórák a publikum számára.

Most azután furcsa meglepetésben van része az utca közönségének. A nagyforgalmu helyeken egymásután állítja fel a hirdetővállalat a világító hirdetői oszlopokat és ennek kapcsán

intézkedik az utcai órák áthelyezéséről is. Ezek az áthelyezések azután nélkülöznek

minden gyakorlatiasságot, mert a hirdetői vállalat teljes erővel törekszik arra, hogy ezeket az órákat a közönség láttávolából lehetőleg elvonja. Az Oktogon-téren például nagyszerű helye volt a nyilvános órának, amelyet most egyszerűen leépített a hirdetői vállalat bölcsessége.

Az Oktogon-tér világvárosi méretű forgalmából kivonták a nyilvános órát és ennek a legfontosabb centrumnak megszűnt

a tájékoztatója. Az Oktogon-tér tízezer-számra menő járókelője most hiába keresi megszokott helyén az órát, amelyiknek ezen a posztón különleges nagy szerepe volt. Ez volt az az óra, amelyet mindenki megnézett, nemcsak a nyugati pályaudvar közelsége miatt, hanem azért is, mert az Andrássy-út és a körút kereszteződése tájékoztatást adott a percekre kiszámított üzleti vagy hivatali tevékenységhez is.

De

eltűnt a nagy kronométer a Belváros jövő-menő forgalmának kapujából: a Kossuth Lajos-utca és Károly-körút sarkáról is,

ahová ugyanesak világító oszlopot épített a hirdetői vállalat. Itt azonban megkegyelmezték, nem a közönségnek ugyan, csak az órának, amelyet kegyeletképpen a Kossuth Lajos-utca legelső falombozata között helyezték el, nehogy a kíváncsi szemek megzavarják az óra nyugodt és csendes menetét.

A hirdetői vállalat óra-vezérkara azonban a külvárosok terepét sem hagyja figyelmen kívül. Kőbányán

az Alsó-pályaudvar és a két közúti villamosmegálló előtt lévő órát is elvitték,

de megszüntették a Martinovics-téri piaci nyilvános órát is.

A hirdetői vállalat teljes munkát végez, amikor a nyilvános órák sorozatát megszünteti, hogy helyet csináljon a világító hirdető oszlopoknak, amelyekről e zuzmarás, ködös hideg napokon olvashatjuk a csábító felhívást:

— Még ma váltsuk meg jegyünket az Állatkertbe!

Hát igen. Még ma...